

Idiotes espavilats

Aquests dies m'han vingut ganes de fer neteja de llibres a casa. Mentre en fas la tria veus que, a vegades, és fa difícil despendre's dels vells. M'ha passat amb un llibre titulat "L'idiota espavilat". És de l'any 1977, però encara prou vigent. El llibre defensa que els humans som esclaus de la nostra pròpia intel·ligència. Hem passat de ser micos savis a ser idiotes espavilats.

La crisi actual no és res més que la crisi de la nostra civilització, Una més de les s'han anat succeint des de la revolució industrial. Totes tenen la mateixa causa. Els avanços tecnològics desplegats des dels inicis de l'era fabril, malgrat que han allargat i millorat la vida de moltes persones i han donat molt de benestar i acomodament, han comportat una destrucció continuada del medi ambient. No veiem (els buròcrates no veuen) les conseqüències del que fem en el dia a dia. Ens creiem tan destres buscant solucions (tecnològiques i científiques) que no veiem la complexitat del problema.

La solució a la situació, en part, pot venir de la mateixa ciència i de la tecnologia, però, en un proporció molt gran, ha de basar-se en el comportament dels humans (inclosos alguns polítics i altres buròcrates, possiblement els idiotes més espavilats de tots!). És necessita una mica més d'educació, admiració i humilitat davant de la naturalesa, tornar a la proximitat, als petits projectes d'escala més humana.

Encara que el benestar i cert acomodament siguin necessaris per viure amb dignitat, aquests són els principals responsables de la crisi ambiental que estem patint els humans. Uns més que altres, això sí. Ens han transformat en idiotes espavilats. No ens deixen veure la complexitat del problema. Ens pensem que tenint-lo clar podrem trobar-hi la solució. I, de fet, el conflicte està mal plantejat. En conseqüència, no trobem la solució i encara produïm més danys a escala planetària. Estem massa acomodats.

En resum, com va dir el professor i autor del llibre esmentat, Richard S. Scorer, l'èxit el trobarem quan deixem de comportar-nos com una plaga sobre el planeta. I jo hi, afegeixo: quan els nostres dirigents siguin valents i agosarats per proposar canvis que vagin en contra dels interessos econòmics i les tendències de mercat dilapidadores de recursos naturals.